

Vergaderjaar 2009–2010

32 174

Subsidiariteitstoets pakket Europees financieel toezicht

Nr. 9

BRIEF VAN DE VICEVOORZITTER VAN DE EUROPESE COMMISSIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Brussel, 5 februari 2010

De Commissie heeft uw brief van 12 november 2009 in goede orde ontvangen. U vraagt hierin om een nadere onderbouwing van de relatie tussen de rechtsgrondslag voor de oprichting van de nieuwe Europese Toezichthoudende Autoriteiten (ESA's) en de bevoegdheid van deze organen om juridisch bindende besluiten te nemen.

Wat de eerste kwestie betreft, heeft het Hof van Justitie erkend¹ dat artikel 95 van het Verdrag betreffende de vaststelling van maatregelen inzake de onderlinge aanpassing van wetgeving met betrekking tot de instelling en de werking van de interne markt een passende rechtsgrondslag biedt voor de oprichting van een «communautair orgaan om bij te dragen aan de verwezenlijking van een harmonisatieproces», wanneer de aan een dergelijk orgaan toevertrouwde taken nauw aansluiten bij de materies die voorwerp zijn van handelingen van onderlinge aanpassing van nationale wetgevingen.

Het doel en de taken van de ESA's – bijstaan van de bevoegde nationale toezichthoudende autoriteiten bij de consistente interpretatie en toepassing van de communautaire regels en bijdragen tot de financiële stabiliteit die nodig is voor financiële integratie – sluiten nauw aan bij de doelstellingen van het acquis op het gebied van de interne markt voor financiële diensten. Daarom is besloten de ESA's op te richten op grond van artikel 95 van het Verdrag.

Wat de bevoegdheden van de voorgestelde ESA's betreft, dient te worden benadrukt dat artikel 95 van het Verdrag weliswaar duidelijk maakt wat de doelstelling van dergelijke organen is, maar niet wat hun specifieke bevoegdheden zijn. Uit de jurisprudentie volgt echter dat communautaire instellingen aan deze organen normatieve bevoegdheden mogen delegeren, voor zover die bevoegdheden welomschreven en van uitvoerende aard zijn.

Dit houdt in dat er van delegatie geen sprake kan zijn wanneer deze «een discretionaire bevoegdheid betreft, welke een grote vrijheid van waarde-

¹ Zie het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zaak C-217/04, punt 44.

ring veronderstelt en waarvan de uitoefening zelfs kan resulteren in het voeren van een waar economisch beleid»¹. Aan de ESA's kunnen niet meer bevoegdheden worden overgedragen dan het delegerende gezag zelf aan het Verdrag ontleent².

Dit betekent dat een wettelijke bepaling een agentschap of een autoriteit een eigen bevoegdheid tot het aannemen van bindende besluiten kan verlenen, voor zover die bevoegdheid in een specifiek rechtskader is ingepast en beperkt blijft. Bovendien mag de aan dergelijke communautaire organen verleende bevoegdheid alleen uitvoeringstaken bestrijken. Zij moet derhalve beperkt blijven tot het aannemen van besluiten in individuele gevallen.

De juridische diensten van de Commissie en de Raad hebben op grond van die overwegingen bevestigd dat de aan de ESA's verleende bevoegdheden op rechtsgeldige wijze en in overeenstemming met de bestaande jurisprudentie en het beginsel inzake het institutionele evenwicht zouden worden gedelegeerd. Ook zij erop gewezen dat de ESA's zonder deze bevoegdheden geen doeltreffend en doelmatig toezicht zouden kunnen houden in Europa.

De Commissie hecht groot belang aan samenwerking met het Nederlandse parlement. Eventuele vragen of opmerkingen over deze zaak kunt u te allen tijde tot de Commissie richten.

De Vicevoorzitter van de Europese Commissie,
Margot Wallström

---

¹ Zie zaak 9/56, Meroni, Jurispr. 1957 en 1958, blz. 133, r.o. 151 cv., en zaak 98/80, Romano, Jurispr. 1981, blz. 1241, r.o. 20.

² Zie voornoemde zaak 9/56, Meroni, r.o. 150.